

РЕШЕНИЕ

№ 4576

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4521** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

С Решение № 4224/04.05.2022г. по адм.д. № 7363/2021г. Върховният административен съд е отменил Решение № 258 от 14.01.2021г., постановено по адм. дело № 3253/2018 г. по описа на Административен съд – София град, и е върнал за ново разглеждане делото, образувано по жалбата на Х. И. Б., срещу Ревизионен акт № Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като постановен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. В съдебните заседания се представява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С., чрез юрисконсулт М., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В хода на настоящото производство са приобщени доказателствата, събрани при първото разглеждане на делото и представените пред касационната инстанция.

Въз основа на тях от фактическа страна се установява следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221416008455-020-001 от 02.12.2016 г., издадена от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-369 от

30.03.2016 г. на директора на ТД на НАП С.. Ревизията е възложена за установяване на задължения на Х. И. Б. за данък върху доходите на физическото лице върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2015 г. ЗВР е връчена на 08.12.2016 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221416008455-092-001/ 22.05.2017 г., връчен на 25.05.2017 г. Срещу РД не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г., издаден от Т. И. Т. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П., на длъжност „главен инспектор по приходите“, определена за ръководител на ревизията.

С РА са установени задължения на Х. Б. за данък върху дохода по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 31 806,76 лв. и лихви за забава в размер на 6 930,30 лв. за данъчни периоди 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

РА е обжалван по административен ред пред директора на дирекция ОДОП - С.. С Решение № 249/16.02.2018г. решаващият орган е изменил РА по отношение на установения данък върху дохода по ЗДДФЛ за периода 2014г., който е определил на 10 572, 80 лв., със съответните лихви за просрочие, и е потвърдил ревизионния акт в останалата оспорена част.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи се основават на следното:

Жалбоподателят Х. И. Б. е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и е данъчно задължен за облагаемия си доход, получен от източници в България и в чужбина. Семейното положение на лицето е неженен, без деца. През ревизираните периоди не е получавал доходи по трудово правоотношение. За периодите от 2011 г. до 2015 г. е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за облагане с патентен данък като ЕТ „КРИС – ХРИСТО БОШНАКОВ“, ЕИК[ЕИК] и вид на извършваната дейност - търговия на дребно с козметични материали. Не е подадена ГДД за 2010 г.

На лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221416008455-040-001 от 07.12.2016 г., с което са изискани справки и доказателства, включително за източници на доходи и получени доходи през ревизираните периоди, документи за придобито недвижимо имущество и моторни превозни средства /МПС/, документи за придобити финансови активи и движими ценности, доказателства за предоставени/получени заеми, включително начин на предоставяне на средствата – в брой или по банков път, както и данни за размера на върнатите суми, информация за пътувания извън страната, декларации и документи, доказващи налични парични средства в брой в началото и в края на всеки ревизиран период по години, включително източници на средствата и място на съхранение за суми над 5 000 лв. С второ ИПДПОЗЛ е изискано от лицето да представи декларации по образец за имущество, вид и размер на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. В отговор на връчените искания са представени документи, писмени обяснения и декларации.

Изпратени са искания за представяне на документи и предоставяне на информация от други органи и трети лица - търговските банки , Столична община - дирекция „Общински приходи“, Главна дирекция „Гранична полиция“. Връчени са искания за представяне на документи и писмени обяснения на лицата, посочени от ревизирания субект като дарители и заемодатели.

Във връзка с изисканите данни относно размера на началната разполагаема сума в

брой към първия ревизиран период в хода на ревизията е представена декларация от 16.05.2017 г. от пълномощник Е. Г. П., ЕГН [ЕГН], в която е заявено, че към 01.01.2011 г. „... съм имал налични парични средства 337 700 лв.“. Впоследствие същото лице е подписало декларация от 19.12.2016 г., в която е посочило, че Х. И. Б. е разполагал със средства от дарения и предоставени заеми, получени, както следва: на 21.10.1995 г. – 30 000 марки от Л. К. /ЕГН [ЕГН], баба/; на 14.01.1995 г. – 30 000 марки от Х. И. Б., /ЕГН [ЕГН], дядо/; на 06.11.2000 г. – 35 000 лв. от В. С., /дядо/; 60 000 лв. от К. Б. /ЕГН [ЕГН], майка/, от които 30 000 лв. - на 25.01.2004 г. и 30 000 лв. - на 10.03.2005 г.; от И. Х. Б. /ЕГН [ЕГН], баща/ - 30 000 лв. на 14.01.2007 г.; 49 000 лв. от И. Б. /баща/ за периода от 2010 г. до 2014 г. – по 9 800 лв. на година; 39 900 лв., получени от А. Б. К., /ЕГН [ЕГН]/ на 21.02.2006 г.; 18 000 лв., получени от И. А. А., /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007 г.; 39 900 лв., получени от Н. С. С., /ЕГН [ЕГН]/ на 10.08.2007 г.; 39 900 лв., получени от Б. Х. Б., /ЕГН [ЕГН]/ на 06.07.2008 г.; 15 000 лв., получени от Х. Д. /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007 г.

Ревизиращите са установили, че не са представени документи за предаване на сумите по банков път или на ръка, не са представени доказателства за място и начин на съхранение на средствата, не са представени валутни бордера за направена обмяна на валута. При проверка в информационните масиви на НАП относно декларирани доходи от лица – роднини на жалбоподателя /баба, дядовци, майка и баща/ е установено, че същите са получавали доходи /пенсии и работни заплати/ в малки размери. Направен е извод, че с оглед това не са имали възможност да предоставят суми в декларираните размери. По тези съображения ревизиращите са приели за недоказано получаването на средства от посочените роднини.

Ревизиращите са изготвили искания за представяне на документи и писмени обяснения, връчени на заемодателите и на бащата на ревизираното лице – И. Х. Б. /предвид обстоятелството, че част от лицата, сочени от жалбоподателя като дарители, са починали/. С обяснителна записка вх. №59-00-1028 от 06.02.2017 г. И. Б. е заявил, че е предоставял парични средства на Х. И. Б. без договор, поради пряка роднинска връзка. Посочил е, че сумите са от дългогодишни спестявания.

С обяснителна записка вх. №59-00-1028 от 02.02.2017 г. Х. А. Д. е заявил, че е предоставил на жалбоподателя сума в размер на 15 000 лв. с произход лични спестявания. Посочил е, че сумата не му е върната. Приложен е договор за заем от 01.12.2007 г. При проверка в информационните масиви на НАП за декларирани и получени доходи от Х. Д. ревизиращите са установили, че за периодите януари 2002 г. – декември 2007 г. лицето е осигурявано върху трудови възнаграждения в размер до 850 лв. /през 2002 г. и 2003 г./ и в размер до 250 лв. за следващите периоди. Съобразно това са приели, че размерът на получаваните от заемодателя доходи е недостатъчен за предоставяне на цитираната сума и същата не е призната като предадена, съответно получена на/от ревизираното лице.

С обяснителна записка вх. №59-00-1028#14 от 24.02.2017 г. А. Б. К. е заявила, че е предоставила на жалбоподателя сума в размер на 39 900 лв. Посочила е, че сумата е дадена без договор и не е върната. Относно произхода на средствата е дала обяснение, че от 1988 г. живее и работи в Германия. Приложено е извлечение от банкова сметка от 12.07.2004 г., открита в „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ ЕАД.

С писмо вх. №59-00-1028 от 14.02.2017 г. И. А. А. е заявил, че на 01.12.2007 г. е дал на заем сума в размер на 18 000 лв. лични средства на Х. И. Б.. Приложени са копия от ГДД за периодите от 2003 г. до 2007 г. включително, с декларирани доходи за 2005 г.

в размер на 14 954 лв., за 2004 г. в размер на 15 750 лв. и за 2003 г. в размер на 21 150 лв.

С декларация, подадена от пълномощник, Б. Х. Б. е заявил, че е предоставил на племенника си Х. И. Б. сума в размер на 39 900 лв., която има от спестявания от трудови възнаграждения при работа в страната и в чужбина. Въз основа на данни от информационната система на НАП е установен размер на месечния доход на лицето за периодите 2007 г. – 2008 г., средно 10 000 лв.

С вх. №59-00-1028#2 от 20.01.2017 г. е постъпило обяснение от Н. С. С., който е заявил, че е предоставил на жалбоподателя сума на ръка в размер на 39 900 лв., която не му е върната. Посочил е, че средствата са получени от него дивиденди от фирма „Кибернетика“. Към обяснението е приложено банково извлечение от 20.04.2006 г. на „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ ЕАД. за изтеглена сума в размер на 20 305 лв. и справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудово правоотношение, подадени от „КИБЕРНЕТИКА“ ООД, съгласно които на Н. С. С. са изплатени суми в размер на 16 000 лв. през 2006 г. и в размер на 15 000 лв. през 2007 г.

Ревизиращият екип е приел, че лицата, чиито доходи съответстват на размера на предоставените на жалбоподателя суми, са А. Б. К., И. А. А., Б. Х. Б. и Н. С. С.. С оглед това е признал на лицето начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. в размер на 137 700 лв.

Във връзка с констатацията, че жалбоподателят е регистриран като ЕТ „КРИС – ХРИСТО БОШНАКОВ“, а също и като едноличен собственик и управител на „АЛФА Б“ ЕООД, органите по приходите са инициирали проверки с цел установяване на обстоятелството изплащани ли са на ревизираното лице средства от дейността му като ЕТ и като управител на дружество.

В обяснителна записка, депозирана от пълномощника с придружително писмо вх. №59-00-1028#9 от 06.02.2017 г., е заявено, че дейността на ЕТ не е финансирана от собственика и не са изплащани парични средства под формата на дарения или друга форма. Посочено е, че разходите са били за покупка на стоки, заплати на наетите по трудов договор, наеми и банкови такси. При направена проверка на „АЛФА Б“ ЕООД е постъпило обяснение от пълномощника Е. П., в което същата е заявила, че дружеството се финансира със средства на управителя при възникнала необходимост от допълнителни оборотни средства, които са внасяни в брой през 2010 г. и 2011 г. и по банков път през периода 2012 г. – 2015 г. Посочила е, че сумите не са възстановявани на собственика, а са отписвани като печалба, дружеството не е изплащало парични средства под формата на дарения или под друга форма.

Констатирано е, че през ревизираните периоди жалбоподателят не е получавал доходи от дейността като ЕТ и като управител на ЕООД.

Установено е, че има постъпили средства, както следва: на 25.09.2013 г. е постъпила сума в размер на 2 820 лв., платец М. В. Х. /няма данни за ЕГН/, с основание - по договор за авторски права; на 03.06.2014 г. е постъпила сума в размер на 585 лв., платец А. О. /няма данни за ЕГН/, с основание - погасяване на задължения от предходен период. Жалбоподателят не е дал обяснения и не е представил документи във връзка с получените плащания. С оглед това ревизиращите са приели, че се касае за доходи, получени за извършени услуги и представляващи облагаем доход от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

В частта на направените разходи в хода на ревизията е установено, че лицето е придобило недвижим имот, представляващ дворно място, с площ 1 416 кв. м, находящ

се в [населено място], [улица]. Представен е Нотариален акт /НА/ за продажба на недвижим имот №56/155 от 22.12.2011 г., за сумата 9 900 лв. Относно извършени сделки с МПС е установено, че жалбоподателят е придобил лек автомобил, марка „Х.“, рег. [рег.номер на МПС], продавач „УЛТРАПОЛИМЕРС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Видно от фактура №0...04410 от 23.03.2011 г. автомобилът е закупен за сумата 10 000 лв. с ДДС, платени в брой.

При направена проверка на „АЛФА Б“ ЕООД ревизиращите са констатирани, че дейността на дружеството е финансирана със средства на собственика. Въз основа на представени хронологични счетоводни справки на сметка 492 – Разчети със собственика, е установено, че средствата в размер на 393 000 лв са предоставяни от управителя Х. Б. в брой или по банков път, както следва: през 2010 г. – 15 000 лв., през 2011 г. – 3 000 лв., през 2012 г. – 35 000 лв., през 2013 г. – 100 000 лв., през 2014 г. – 100 000 лв. и през 2015 г. – 140 000 лв. Не са представени доказателства за връщане на сумите.

В частта на направените разходи за издръжка и живот органите по приходите са взели предвид декларираните от лицето данни. С декларация от 04.05.2017 г. жалбоподателят е заявил, че живее в жилище, собственост на баща му, като последният е плащал всички месечни консумативи и средства за издръжка. С друга декларация от същата дата е посочил средномесечен разход за издръжка и живот, общо по години, както следва: за 2010 г. - 3 420 лв., за 2011 г. - 3 600 лв., за 2012 г. - 4 200 лв., за 2013 г. - 4 620 лв., за 2014 г. - 4 800 лв. и за 2015 г. – 4 800 лв.

С писмо вх. №59-00-1028#13 от 23.02.2017 г. е постъпила изискана от ревизиращите информация от Столична община, дирекция „Общински приходи“ относно платени от жалбоподателя местни данъци и такси. Въз основа на приложения опис е установено, че лицето е направило плащания по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, както следва: за 2011 г. – 1 515,41 лв., за 2012 г. – 190 лв., за 2013 г. – 190 лв., за 2014 г. – 190 лв. и за 2015 г. – 1 179,14 лв.

Въз основа на информация, предоставена от „УНИКРЕДИТ БУЛБАН“ АД, е установен размер на ползваните от ревизираното лице банкови заеми и направените погасителни вноски по кредитна карта. С декларация от 16.05.2017 г., подписана от пълномощника Е. П., е заявено, че захранванията на сметките са правени от декларатора, а при невъзможност лично да ги извърши – от други физически лица.

Въз основа на събраните доказателства ревизиращият екип е направил съпоставка на реализираните от задълженото лице доходи и извършените разходи, в резултат на което е установил несъответствие. Констатирано е значително превишение на разходите над доказаните доходи. При тези обстоятелства органите по приходите са приели наличие на хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрити приходи или доходи; декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на 24.04.2017 г. по електронен път на жалбоподателя е връчено Уведомление №Р-22221416008455 от 20.04.2017 г., че основата за облагането му с данъци ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като е предоставен 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. Едновременно с това са връчени Уведомление №Р-22221416008455-139-001 от 20.04.2017 г. по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК и Искане за

представяне на документи и писмени обяснения №P-22221416008455-040-002 от 20.04.2017 г., с което му е указано да представи попълнени декларации по образец по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за периодите 2013 г., 2014 г. и 2015 г. С писмо вх. №59-00-1028#17 от 16.05.2017 г. по регистъра на ТД на НАП С. са постъпили декларации, но тъй като същите са подписани от пълномощника Е. П., без да е представено нотариално заверено пълномощно за такива действия, ревизиращите са приели, че изисканите декларации не са представени.

След направена съпоставка на реализираните от лицето доходи и направените разходи, за периодите 2013 г., 2014 г. и 2015 г. ревизиращите са установили превишение на разходите над доходите и недостиг на парични средства. В резултат на това на жалбоподателя са установени задължения за данък в размер на 10 % върху данъчна основа, определена по реда на чл. 122 от ДОПК, общо в размер на 31 806,76 лв.

Констатирано е, че от жалбоподателят не е предоставил данни относно размера на сумите, с които е разполагал към 31.12.2010 г., както и в началото и в края на останалите ревизирани периоди. С оглед това ревизиращите са преценили тези данни, предвид размера на приетата към 01.01.2010 г. начална разполагаема сума и размера на получените през отделните периоди доходи и направени от лицето разходи.

1. За данъчен период 2010 г. органите по приходите са приели като начална разполагаема сума към 01.01.2010г. - 137 700 лв. Предвид установени наличности по банкови сметки в размер на 1 492,85 лв., е определена начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. общо 139 192,85 лв.

Констатирано е, че за периода жалбоподателят не е доказал доходи освен сума в размер на 66,19 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода е установено, че лицето е направило разходи в размер на 20 935,81 лв., в т.ч. 3 420 лв. разходи за издръжка и живот съгласно подадена декларация, 2 515,81 лв. вноски за погасяване на банков заем, 15 000 лв., предоставено финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

Установено е, че към 31.12.2010 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 2 124,53 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите начална разполагаема сума в размер на 139 192,85 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 66,19 лв. – общо 139 259,04 лв., с извършените за периода разходи в размер на 20 935,81 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2010 г. в размер на 2 124,53 лв., общо 23 060,34 лв., не е установено превишение на разходите над доходите на лицето за периода и не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2010 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой размер на 116 198,70 лв.

2. За данъчен период 2011 г. като разполагаема сума в брой към 01.01.2011 г. ревизиращите са приели сумата 116 198, 70лв. След като е съобразено и наличието на 2 124,53 лв. по банкови сметки на жалбоподателя, е определен размер на разполагаемата сума към 01.01.2011 г. - 118 323,23 лв.

През 2011 г. жалбоподателят не е доказал получени доходи, освен сума в размер на 39,16 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода извършените от лицето разходи са в размер на 31 348,69 лв., в

т.ч. 3 600 лв. разходи за издръжка и живот по декларация, 9 900 лв. за придобиване на недвижим имот, 10 000 лв. за придобиване на МПС, 3 333,28 лв. вноски за погасяване на банкови заеми, 1 515,41 лв. платени данъци, 3 000 лв. предоставено финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

Установено е, че към 31.12.2011 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 196,21 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите разполагаема сума към 01.01.2011 г. в размер на 118 323,23 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 39,16 лв. – общо 118 362,39 лв., с извършените за периода разходи в размер на 31 348,69 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2011 г. в размер на 1 196,21 лв., общо 32 544,90 лв., не е установено превишение на разходите над доходите за периода и не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2011 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой в размер на 85 817,49 лв.

3. За данъчен период 2012 г. като налични средства в брой към 01.01.2012 г. е приета сумата 85 817,49 лв. Взето е предвид и наличието на 1 196,21 лв. по банкови сметки на жалбоподателя. С оглед това е определена разполагаема сума към 01.01.2012 г. в размер на 87 013,70 лв.

През 2012 г. жалбоподателят не е доказал получени доходи, освен сума в размер на 40,55 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода лицето е направило разходи в размер на 40 284,25 лв., в т.ч. 4 200,00 лв. за издръжка и живот, 894,25 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190,00 лв. платени данъци и 35 000,00 лв. за финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

Установено е, че към 31.12.2012 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 377,51 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите разполагаема сума към 01.01.2012 г. в размер на 87 013,70 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 40,55 лв. – общо 87 054,25 лв., с извършените за периода разходи в размер на 40 284,25 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2012 г. в размер на 1 377,51 лв., общо 41 661,76 лв., не е установено превишение на разходите над доходите на лицето за периода и не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2012 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой в размер на 45 392,49 лв. /87 054,25 лв. – 41 661,76 лв./.

4. За данъчен период 2013 г. като налични средства в брой към 01.01.2013 г. е приета сумата 45 392,49 лв. и като е взето предвид наличието на 1 377,51 лв. по банковите сметки на жалбоподателя, е определена разполагаема сума към 01.01.2013 г. в размер на 46 770 лв.

Установено е, че през 2013 г. лицето е получило доходи в размер на 2 859,66 лв., в т.ч. постъпления от лихви по депозитни сметки в размер на 39,66 лв. и 2 820 лв., преведени по банков път от М. Х..

За периода е извършило разходи в размер на 110 371,55 лв., в т.ч. 4 620 лв. за издръжка и живот, 5 561,55 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190 лв. платени данъци и 100 000 лв. предоставено финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

Установено е, че към 31.12.2013 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 645,62 лв.

След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2013 г. и реализираните през годината приходи, общо в размер на 49 629,66 лв. с направените от лицето разходи в размер на 110 371,55 лв., органите по приходите са установили превишение на размера на разходите над получените приходи, възлизащо на 60 741,89 лв. Посочената сума е приета за данъчна основа за облагане за данъчен период 2013 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2013 г. в размер на 6 074,18 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

По отношение на получения доход в размер на 2 820 лв., във връзка с който не е дадено обяснение от жалбоподателя, нито са представени доказателства за платен данък, ревизиращите са приели, че подлежи на облагане като доход от други източници. Установен е размер на дължимия данък 282 лв.

Общо за периода е установен дължим данък в размер на 6 356,19 лв. и са определени задължения за лихви в размер на 1 976,51 лв.

5. За данъчен период 2014 г.

Като налични средства в брой към 01.01.2014 г. ревизиращите са приели сума в размер на нула лева. Относно налични средства по банкови сметки на жалбоподателя е установена сума в размер на 416,86 лв. Същата е определена като начална разполагаема сума към 01.01.2014 г.

Установено е, че през 2014 г. лицето е получило приходи в размер на 618,29 лв., в т. ч. приходи от лихви по банкови сметки в размер на 33,29 лв. и получена сума по банков път в размер на 585 лв., с платец А. О..

За периода е направило разходи в размер на 107 598,90 лв., в т.ч. 4 800 лв. разходи за издръжка и живот, 2 608,90 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190 лв. платени данъци и 100 000 лв. за финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

Установено е, че към 31.12.2014 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 392,96 лв.

След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2014 г. и реализираните през годината приходи, общо в размер на 1 035,15 лв. /416,86 + 618,29/ с направените разходи в размер на 107 991,86 лв. /107 598,90 + 392,96/, органите по приходите са установили превишение на размера на разходите над получените приходи, възлизащо на 106 956,71 лв. Сумата е приета за данъчна основа за облагане за 2014 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2014 г. в размер на 10 695,17 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Общо за периода, след изменението на РА с Решение № 249/16.02.2018г., е установен дължим данък в размер на 10 572,80 лв.

6. За данъчен период 2015 г. като налични средства в брой към 01.01.2015 г. е приета сума в размер на нула лева. Взето е предвид наличието на 392,96 лв. по банковите сметки на жалбоподателя, с оглед което е определена разполагаема сума към 01.01.2015 г. в размер на 392,96 лв.

Установено е, че през 2015 г. доходът на лицето е в размер на 15,42 лв., представляващ получени лихви по банкови сметки.

За периода жалбоподателят е извършил разходи в размер на 147 372,10 лв., в

т.ч. 4 800,00 лв. разходи за издръжка и живот, 1 392,96 лв. вноски за погасяване на банкови заеми, 1 179,14 лв. платени данъци и 140 000лв. предоставено финансиране на „АЛФА Б“ ЕООД.

След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2015 г. и реализираните през годината доходи, общо в размер на 408,38 лв. /392,96 + 15,42/ с направените разходи в размер на 147 372,10 лв., органите по приходите са установили превишение на размера на разходите над получените доходи, възлизащо на 146 963,72 лв. Посочената сума е приета за данъчна основа за облагане за 2015 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2015 г. в размер на 14 696,40 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ и са определени задължения за лихви в размер на 1 580,26 лв.

При първото разглеждане на делото са приети административната преписка и нови писмени доказателства, представени от жалбоподателя, заключение по съдебно-счетоводна експертиза, както и гласни доказателства - показания на свидетеля И. Х. Б., баща на жалбоподателя. В показанията си свидетелят потвърждава, че е предоставял различни суми на сина си, в това число през 1997 година тридесет хиляди лева в брой, а през 2010, 2011, 2012, 2013 и 2014 година - по около 10 хиляди лева на година за рождения ден. Посочва, че тъй като жалбоподателят му е син, не са изготвяни разписки и не са му връщани дарените суми. Посочил е, че сумата от 30 000 лв. е от продажба на апартамент от[жк], и има сума от 65 000 евро от продаден магазин.

В хода на делото от страна на жалбоподателя са представени по опис: нотариален акт № 193, том 99, нот. дело 19740/1996г. за продажба на недвижим имот от И. Х. Б. за сумата от 27 000 щатски долара, ведно с удостоверение от Служба по вписвания – С. и разписка за изплатената сума; нотариален акт № 82, том 052, нот. дело 12360/04.05.2004г. за продажба на недвижим имот за сумата от 64 500 евро с продавачи И. Х. Б. и К. В. Б.; нотариален акт № 49, том XXX, нот. дело 5809/04.05.2004г. за продажба на недвижим имот за сумата от 82 955 лева с продавачи В. Г. С. и съпругата му Е. Д. С.; договор от 08.05.2013г. за паричен заем в размер на 5000 лева между Х. И. Б. заемател и К. Ф. – заемодател; договор от 23.04.2014г. за паричен заем в размер на 5000 лева между Х. И. Б. з-заемател и И. М. Х. – заемодател, ведно с разписка; договор от 28.05.2015г. за паричен заем в размер на 5000 лева между Х. И. Б. заемател и М. Ф. – заемодател; договор от 11.09.2015г. за паричен заем в размер на 9900 лева между Х. И. Б. заемател и Ц. Р. К. – заемодател, ведно с разписка; 11 броя платежни документи за внасяни на каса на „Алфа Б“ ЕООД по банкова сметка на дружеството за периода януари – ноември 2015г.; месечни отчети фискална памет от търговски обекти на на „Алфа Б“ ЕООД за периода януари – ноември 2015г.; месечни отчети по ЕКАФП от търговски обекти на „Алфа Б“ ЕООД за периода януари – ноември 2015г.

При новото разглеждане на делото е назначена ССЧЕ с поставени от съда задачи: 1. Какво е началното салдо на паричните средства на жалбоподателя към 01.01.2010 г., ако се вземат предвид средствата от дарения и предоставени заеми, съобразявайки за кои от лицата, посочени като дарители или заемодатели, има данни по делото, че е възможно са разполагали с парични средства за предоставяне на сумите; 2. Да се изготви паричен поток

за всеки от ревизираните периоди, като се вземат предвид доказателствата по делото за получени заеми от И. М. Х., М. Г. Ф., К. Й. Ф. и Ц. К. Р.. Паричният поток да се изготви във варианти с и без отчитане на сумите, посочени в ревизионния акт като разходи за финансиране на „Алфа Б“ ЕООД; 3. Има ли превишение на разходите над приходите за 2013 г., 2014 г. и 2015 г., съответно какъв би бил размерът на данъка върху доходите на физическите лица за тези години и лихвата до датата на издаване на РА. По преценка на вещото лице отговорът на задачите да бъде даден във варианти.

Заключението на вещото лице е прието без оспорване от страните и съдът го кредитира изцяло като обосновано, безпристрастно и компетентно изготвено.

Правни изводи

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред и срещу потвърдената, респ. изменена негова част.

По същество е частично основателна.

Ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи, а РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Ревизиращите органи са спазили императивното изискване на чл.124, ал.1 ДОПК и ревизираното лице е уведомено, че органът по приходите е установил наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, както и че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 ред. Ревизиращите органи стриктно са спазили процесуалните изисквания относно провеждането на ревизията и определянето на данъчната основа по реда на чл.122 ДОПК.

Относно възражението на жалбоподателя, че към датата на издаване на ЗВР е изтекъл срокът по чл.109, ал.1 ДОПК, то е неоснователно. Съгласно чл.109, ал.1 ДОПК, не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Според чл. 112, ал.1 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. В случая процесните задължения са по ЗДДФЛ. Доходите по ЗДДФЛ се декларират с годишна данъчна декларация в срок до 30 април на следващата година. Тъй като първият ревизиран период е 2010г., срокът за подаване на ГДД е до 30.04.2011г. Това означава, че съгласно чл.109 ДОПК ревизионното производство може да се образува законосъобразно най-късно до 31.12.2016г. В случая ЗВР е издадена на 02.12.2016г. и е връчена на 08.12.2016г., следователно ревизионното производство е законосъобразно образувано в срока по чл.109, ал.1 ДОПК.

Спорът е основно по приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени задълженията по ЗДДФЛ на жалбоподателя за 2013г., 2014г. и 2015г.

Данъчните задължения за разглежданите периоди са установени в резултат на прилагане на особения ред по чл. 122-124 от ДОПК, след като е направен извод за наличие на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т.7 от ДОПК.

При провеждането на ревизия по реда на чл.122 – 124 ДОПК следва да се установи, на първо място, дали е налице соченото от органите по приходите

основание по чл.122, ал.1,т.2 от ДОПК. Изводът за наличие на хипотезата по чл.122, ал.1,т.2 ДОПК ревизиращите органи са обосновали с констатация за превишение на разходите над приходите във формирания паричен поток за съответния данъчен период. За да се установи дали е налице недостиг от парични средства за съответните периоди 2013, 2014 и 2015г. следва първо да се определи какво е началното салдо за съответния период. Тъй като началното салдо за 2013г. е свързано крайното салдо за 2012г., а оттам и с предходните ревизирани периоди, следва да бъдат обсъдени фактическите констатации и изводи на органите по приходите и за ревизираните периоди 2010 - 2012г., независимо че за тях не са установени допълнителни задължения.

В случая ревизираното лице е декларирало налични суми към 01.01.2010г. в размер на 337 700 лв., получени като дарение от различни лица – близки и роднини. Както беше посочено, ревизиращият екип е приел, че само 4 от тези лица / А. Б. К., И. А. А., Б. Х. Б. и Н. С. С./ са разполагали със средства, които са могли да предоставят на жалбоподателя, и в резултат на това са признали на лицето начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. в размер на 137 700 лв.

С оглед обаче на събраните по делото нови доказателства, а именно гласни и писмени доказателства – нотариални актове за продажба на недвижими имоти, съответно от И. Х. Б. /продажба за сумата от 27 000 щатски долара/, от И. Х. Б. и К. В. Б. /продажба за сумата от 64 500 евро/ и от В. Г. С. /продажба за сумата от 82 955 лева/, следва да се приеме, че тези лица също са разполагали с необходимите средства и са могли да предоставят съответните суми на жалбоподателя. При това положение няма основание да не се приеме, че сумите, които жалбоподателят е декларирал като дарени от тези лица, са действително получени от него. Предвид съществуващите близки роднински връзки на дарителите с жалбоподателя, липсата на документи за предаване на сумите не е необичайна. С оглед на горното и предвид обстоятелството, че събраните в хода на ревизията и в настоящото производство писмени и гласни доказателства доказателства си кореспондират, съдът приема, че заявените като получени от тези лица суми също следва да се включат към началното салдо за 2020г. Така, от общо декларираните от Х. Б. 337700 лв. следва да се признае като налична към 01.01.2010г. сумата от 277 700 лева, която включва и получените от В. С., К. Б.; И. Х. Б. и Х. Д.. За последния не са представени нови доказателства, но в хода на ревизията е подадена декларация от лицето, с която се потвърждава предоставянето на сумата от 15000 лева в заем. Освен това органите по приходите са признали, че това лице реализира доходи, поради което при липса на други данни, съдът приема, че следва и тази сума да се добави към началното салдо за 2010г.

С оглед изложеното, при признаване за налични средства в размер на 277 700 лева, началното салдо за 2010г. възлиза на 279 192.85 лв., както е изчислило и вещото лице. На тази база следва да се преизчислят и парични потоци за ревизираните периоди и въз основа на тях да се извърши преценката дали действително е налице соченото от органите по приходите превишение на разходите над приходите за 2013, 2014 и 2015г.

Относно получените заеми от И. М. Х., М. Г. Ф., К. Й. Ф. и Ц. К. Р., съдът счита, че доводите, с които органите по приходите са отказали да зачетат тези суми, се опровергават от събраните по делото доказателства. Още в хода на ревизията посочените лица са представили декларации, в които потвърждават предоставянето на сумите, а в хода на съдебното производство допълнително са представени договори за заем, към някои от тях и разписки, както и доказателства, че заемодателите са реализирали доходи и са притежавали средства, позволяващи предоставянето на средствата в съответните размери. Посочените доказателства са многобройни и взаимно си кореспондират, не се констатира несъответствия или противоречия между тях, не са оспорени от ответника, поради което съдът приема за доказано получаването от жалбоподателя на съответните суми като заем от И. М. Х. /5000 лв. през 2014г./, М. Г. Ф. /5000 лева през 2015г./, К. Й. Ф. /9900 лева през 2013г./ и Ц. К. Р. / 9900 лева през 2015г./.

Неоснователни са обаче възраженията на жалбоподателя по отношение изводите на ревизиращите органи, касаещи сумите, внасяни от него по каса и или сметки на „АЛФА Б“ ЕООД. Следва да се отбележи, че още при ревизионното производство дружеството, чийто собственик и управител е Х. Б., е заявило, че дейността му е финансирана със средства на собственика при необходимост от допълнителни оборотни средства. Това обстоятелство не се опровергава от представените в съдебното производство доказателства – за касовите наличности на „АЛФА Б“ ЕООД за периода от м. 01.2015г. до ноември 2015г., месечни отчети от фискална памет и месечни отчети по ЕКАФП, както и от заключението на вещото лице по назначената при първото разглеждане на делото ССЧЕ. Действително, доказателствата потвърждават, че по-голямата част от месечните приходи са постъпвали по каса на дружеството на място в търговските обекти. Това обаче не означава, че внасяните от жалбоподателя суми и „захранването“ на сметката на дружеството са средства от оборота или от приходи на дружеството. В крайна сметка, след като самото дружество е заявило, че дейността му се финансира със средства на собственика и в банковите документи е посочено като основание за внасяне на сумите „захранване на сметка“, следва да се приеме, че това са именно лични средства на жалбоподателя, които правилно са включени като негов разход в паричните потоци.

Предвид изложеното по спорните въпроси относно наличните суми, получените дарения и заеми и предоставени средства на „Алфа Б“ ЕООД, съдът възприема и се доверява изцяло на изготвените от експертизата във вариант II.1 парични потоци. Видно от приложените по делото таблици на л. 71-78 от делото, от изготвените парични потоци за всеки от ревизираните периоди, превишение на разходите над доходите се констатира единствено за 2015г. в размер на 96 189.18 лв. Следователно, за този период е налице основанието по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 от ДОПК и е дължим данък по чл.48 от ЗДДФЛ при данъчна основа, определена по реда на чл.122, ал.2 ДОПК, равняваща се на констатираната разлика между приходите и разходите. Изчисленият от експертизата размер на данъка за 2015г. е 9 618.92 лв., а лихвите са в размер на 1373.66 лв. За 2013г. остава дължим установения от ревизиращите органи данък в размер на 282лв., изчислен върху сумата 2820

лв., правилно преценена като получен доход от други източници.

С оглед всичко изложено дотук, жалбата се явява частично основателна и ревизионния акт следва да бъде отменен в частта на установените задължения за данък и лихви за 2014г. и да бъде изменен съобразно изложените мотиви в частта относно задълженията за 2013г. и 2015г.

С оглед изхода на спора и двете страни имат право на разноски, респективно юрисконсултско възнаграждение пропорционално на уважената част от жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Х. И. Б. Ревизионен акт №Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен с Решение № 249/16.02.2018г. на директора на дирекция "ОДОП" - С., в частта на установените данъчни задължения за 2014г. в размер на 10 572.80 лв., ведно със съответните лихви.

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен с Решение № 249/16.02.2018г., в оспорената част на установените задължения за данък и лихви за 2013г. и 2015г., като определя, както следва: за 2013г. - данък в размер на 282 лева и лихви в размер на 97,64 лева.; за 2015г. – данък в размер на 9618, 92 лева и лихви в размер на 1373,66 лева.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Х. И. Б., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 5 311 лева (пет хиляди триста и единайсет лева) за разноски по делото.

ОСЪЖДА Х. И. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 1423 лв. (хиляда четиристотин дваайсет и три лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: